

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
КноЗ.бр. 1/2017
Дана 21.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Светлана Алексић, као судија појединач, са записничарем Бојаном Пушица, у кривичном предмету против оптуженог [REDACTED], због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ, по оптужном предлогу ВЈТ у Београду КТО.ВТК.бр. 1/17 од 04.01.2017. године, након одржаног јавног главног претреса, започетог дана 25.01.2017. године, настављеног 09.02.2017. године и завршеног дана 21.02.2017. године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Момчиловић Александра, оптуженог [REDACTED] и његовог браниоца адвоката Милосављевић Александра, донео је и јавно објавио дана 21.02.2017. године

ПРЕСУДУ

Оптуженни [REDACTED] [REDACTED], ЈМБГ [REDACTED], од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] девојачки [REDACTED] рођен [REDACTED] године [REDACTED] са пребивалиштем у [REDACTED] држављанин [REDACTED] је, неожењен, без деце, писмен, са завршеном Средњом машинском школом у Кули, по занимању аутоелектричар, без сталног запослења, издржава се од повремених послова са месечним примањима 60.000 - 80.000,00 динара, не поседује непокретну имовину у свом власништву, мајка је власник куће на адреси становања, осуђиван у складу са извештајем из КЕ од 08.02.2017. године и то пресудом [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 05.12.2016. године, у Сивцу, СО Кула, Ул. Живка Џувера бр. 1, у стању урачуунљивости, свестан свог дела чије је извршење хтео и свестан његове забрањености, угрозио сигурност председника Владе Републике Србије – Александра Вучића, претњом да ће напасти на живот и тело њему близског лица, на тај начин што на Интернет

презентацији друштвене мреже „Facebook“ са профила [REDACTED] на зиду „Facebook“ странице <https://www.facebook.com/kuririnfo/>, као један од коментара „уживо“ поставио претећу поруку да ће напasti на живот и тело лица близског председнику Владе РС Александру Вучићу – његове малолетне ћерке, следеће садржине „Вучићи мртвути Милицу јебем!“, услед чега су мере обезбеђења председника Владе Републике Србије и чланова његове породице, од стране припадника обезбеђења који су ангажовани на непосредној физичкој заштити и обезбеђењу председника Владе Републике Србије, подигнуте на највиши ниво,

- чиме је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ,

па суд оптуженог [REDACTED] применом напред наведених законских прописа, те чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ,

ОСУЂУЈЕ

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 8 (ОСАМ) МЕСЕЦИ, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 06.12.2016. када је лишен слободе па до 21.02.2017. године када је притвор према њему укинут, као и време проведено на извршењу мере забране напуштања стана почев од 21.02.2017. године па до упућивања оптуженог на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

На основу члана 264 став 4 ЗКП, оптужени [REDACTED] СЕ ОСЛОБАЂА дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Образложење

Оптузним предлогом ВЈТ у Београду КТО.ВТК.бр. 1/17 од 04.01.2017. године, оптуженом [REDACTED] стављено је на терет извршење кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ. Заменик ВЈТ у Београду при подигнутом оптузном предлогу је остао и на главном претресу, наводећи у завршној речи да сматра да је доказима изведенним током поступка утврђено да је оптужени [REDACTED] извршио кривично дело које му је стављено на терет, те је предложио суду да га огласи кривим и осуди на казну затвора у трајању од 1 године.

У доказном поступку суд је саслушао оптуженог [REDACTED] и испитао сведока [REDACTED], те је на основу одредбе члана 405 ЗКП извршио увид у допис Батаљона војне полиције специјалне намене „Кобре“ од 27.12.2016. године, фотокопију снимка екрана са фејсбук профиле [REDACTED] и извештај из казнене евиденције за оптуженог [REDACTED] од 08.02.2017. године, па је ценећи све изведене доказе брижљиво и савесно, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Оптужени [REDACTED] је у својој одбрани изнетој током поступка навео да није

извршио кривично дело које му је стављено на терет, с обзиром да није имао намеру било коме да прети, нити је за тако нешто имао могућности, те да, иако је тачно да је његов фејсбук профил са називом [REDACTED] са кога је упућен предметни коментар, а који профил, како је прецизирао износећи своју одбрану пред замеником ВЈТ у Београду дана 08.12.2016. године, користи уназад 2-3 месеца, истакао је да се заправо ради о једној великој грешци и сплету ружних околности. Како је објаснио, критичном приликом је на Интернет страници Дневног листа „Курир“ читao текст који се односио на гласање за Вучића или Шешеља као кандидате за председника Србије, те је читao и коментаре посетилаца у којима је писало како сви живе све боље и боље, и како је ситуација сјајна, због чега је он, како је навео, био јако изиритиран знајући како живе његова породица и он. Наиме, истакао је да је његова породична ситуација тешка, с обзиром да живи са мајком која је 2-3 месеца уназад критичног догађаја добила отказ у Дому здравља „Кула“, а његов отац после 20 година рада, отказ у „Кула трансу“, при чему њих обоје имају кредите, а које кредите, како је навео, нису користили да би ишли на летовања и да би се бахатили, већ да би реновирали кућу и створили какве-такве услове за живот, те је навео да због такве финансијске ситуације они буквално немају од чега да живе, због чега је он био очајан, а због исте он повремено ради молерске послове и сезонске послове на њиви. Због тога, како је навео, Вучићу је желео да се обрати из револта због ситуације у којој живи а не да би претио њему или његовој деци, те је критичном приликом, у афекту због наведених коментара, хтео да напише коментар садржине „Вучићу мртву ти милицију јебем“, с обзиром да сматра да је милиција та која премијера држи на власти, при чему је милиција та коју је хтео да опсује због проблема које има са истом, а због којих проблема према милицији има отпор. Наиме, објаснио је да је он раније, када је био млад, имао проблема са законом, тачније 2007. године је извршио кривична дела, због чега је и осуђен, међутим, како је даље навео, и поред тога што је са таквим понашањем престао јер је у међувремену сазрео, те иако то не заслужује, и даље је имао проблеме са полицијом, и то због чињенице, како је прецизирао на главном претресу, што је навијач „Партизана“, с тим што не припада ни једној навијачкој. При томе, износећи одбрану на главном претресу, као пример таквог третмана и проблема са полицијом, навео је случај када се са породицом враћао са сахране свог стрица, када је у једном тренутку отишao у други вагон да би отишао у тоалет, зауставила га је полиција, те су полицајци почели да га малтретирају говорећи му „ти си навијач“, а кад им је он рекао да се враћа са сахране, они су тражили да то и провере. Такође, навео је пример када је једном приликом у кафићу, а у који би ишао у случају када скupи понеки динар, дошла полиција која га је испред кафића скинула голог, а пошто су то учинили пред 50-60 људи, како је навео, може само да се замисли како се он тада осећао. Надаље, објашњавајући сплет околности услед којих је дошло до критичне ситуације, објаснио је да је предметни коментар писао са мобилног телефона који има опцију исправљања речи, па се десило да је уместо реч „милицију“, телефон написао реч „Милицу“, а пошто он није обратио пажњу шта пише пре него што је послао поруку, иста је послата таква каква је и објављена, при чему, ни након што је послао поруку, исту уопште није читao, него, како мисли, одмах је изашао са фејсбука, мислећи да је написао оно што је и хтео да напише, дакле, поруку садржине „Вучићу, мртву ти милицију јебем“. Што се тиче наведене опције за аутоматско исправљање речи, навео је да је исту ставио на свој телефон како би писао ћирилицом јер је Србин, а уз помоћ те опције, како је објаснио, исправљају се евентуалне грешке које се дешавају при куцању, при чему у понуди има и опцију исправљања властитих имена. При томе, колико се добро сећа, у поруци коју је упутио „милицију“ је почeo да пише малим словом и на крају те поруке је свакако ставио узвичник. Осим тога, истакао је да је, иако не жeli никога да оптужујe, помислио чак и да његов телефон није преправио поруку коју је написао, него да је због рата између „Телеграфа“ и „Курира“, који рат је јавно објављен и на ТВ Пинк-у, неко други из „Курира“-а, а не његов телефон, исправио његов текст. Такође, како је навео у својој одбрани изнетој пред замеником ВЈТ у Београду, он није ни знао како се зову деца

Александра Вучића, с тим што, како је прецизирао у одбрани изнетој на главном претресу, није знао ни да премијер има децу, а осим тога, истакао је и чињеницу да је он члан СНС-а. У сваком случају, навео је да се дубоко каје због настале ситуације, понајајући да предметна порука представља сплет ружних околности, те је навео да, иако је 2007. године осуђен због кривичног дела лаке телесне повреде, да се наведено дело десило у једној дискотеци у самоодбрани, те да би се, у ситуацији да је он заиста насиљник, десило да у периоду од 10 година понови извршење неког таквог кривичног дела, те је објаснио, а везано за слику са његовог фејсбука профила, ██████████, да се ради о, са интернета скинутој, слици навијачке групе "ЦСК" Москва, што се може видети и јер се на истој налази застава наведеног клуба, при чему навијачи са слике немају никакве фантомке, него су им само "фаце замућене" костурским главама, што је и логично, јер, како је објаснио, навијачке групе не желе да се показују у јавности. Такође, истакао је да јавно жели да се извине породици Вучић због свих непријатности које су имали због предметне ситуације и да им пожели све најбоље у животу, а посебно да се извине Милици, при чему, како је навео, оно што га је посебно погодило, а што је сазнао када је већ био у притвору, је чињеница да је Милица малолетна, због чега је у том тренутку помислио "земљо прогутај ме". На крају, указао је да сигурно није малоуман да поново напише тако нешто на интернету и доведе себе у овакву ситуацију, те је истакао да је његова једина жеља у овом кривичном поступку да изађе из притвора, да буде са својом породицом и да настави да ради.

Сведок ██████████ је у свом исказу навео да је запослен у Батаљону војне полиције специјалне намене "Кобре" где је распоређен на радном месту руководиоца обезбеђења председника Владе Републике Србије, те је објаснио да је као руководилац задужен за планирање, организацију и спровођење техничке заштите председника Владе РС и кординацију свих служби и органа који су укључени у обезбеђење председника Владе РС. Што се тиче конкретног догађаја, навео је да је истог дана, односно 05.12.2016. године, упознат са коментаром који је изашао на друштвеној мрежи са профилним именом "Дете Партизана" и то коментаром садржине "Вучићу, мртву ти Милицу јебем", те је истакао да је наведени коментар врло озбиљно схваћен, на који начин је схваћен и од стране свих служби и органа који учествују у систему обезбеђења председника Владе РС, при чему је он лично о наведеној претњи упознао и председника Владе РС који је такође упућену претњу схватио врло озбиљно. Због тога, а имајући у виду наведене чињенице, одмах су предузете посебне мере обезбеђења које су подигнуте на највиши ниво и то тако што је ангажован већи број људи, средстава и опреме, које мере су на снази, како је истакао на главном претресу, од самог момента када су се упознали са претњом до данашњег дана. Иначе, како је објаснио, наведене мере се односе како на обезбеђење председника владе, тако и чланове његове породице. Надаље, навео је да је упознат са чињеницом да је надлежно тужилаштво за ВТК критичном приликом предузело све потребне мере ради утврђивања свих околности конкретног случаја и идентификације лица које је упутило претњу, те је упознат да је то лице идентификовано као ██████████ при чему су том приликом упознати и са чињеницом да се ради о лицу које је раније вршило кривична дела и то између осталог и кривична дела са елементима насиља. При томе, како је такође навео, додатни разлог да се наведене мере обезбеђења подигну на највиши ниво, је био тај што се на профилу "██████████" са којег је послата наведена претња, видео снимак групе лица са фантомкама, због чега је, по њиховом мишљењу, и неко од лица са фотографије могло евентуално да предузме неку радњу у смислу угрожавања безбедности, с тим што, како је на посебно питање браниоца оптуженог навео, након критичног догађаја они нису дошли до неких нових сазнања везано за лица која се налазе на предметном фејсбуку профилу а која на слици носе фантомке и капе.

Суд је исказ сведока ██████████ оценио као искрен, јасан, логичан и довољно

одређен, а како је исти, у битним елементима усаглашен и са другим изведеним доказима, у склопу са којима чини логичну целину и представља чињенични склад, што га чини и убедљивим, при чему на наведени исказ ниједна од странака није имала примедби, исти је у целости прихватио.

Увидом у допис Батаљона војне полиције специјалне намене "Кобре" од 27.12.2016. године утврђено је да је мајор [REDACTED] у вези претњи упућених председнику Владе Републике Србије преко друштвене мреже Facebook, поднео изјаву Команди батаљона у којој је наведено да је упознат са претњом исказаном у виду поруке дана 05.12.2016. године да ће напасти на живот и тело кћерке председника Владе, те је утврђено да је у изјави наведено да је та порука, као и свака друга порука такве конотације, схваћена врло озбиљно, те су због тога предузете посебне мере опреза и обезбеђења чланова породице председника Владе, а ради се о повишеним мерама обезбеђења, у смислу ангажовања већег броја људи, средстава и опреме, које мере, како је у изјави наведено, трају од момента упознавања са претњом, а исте су и даље на снази.

Увидом у фотокопију снимка екрана са фејсбук профила [REDACTED] утврђено је да је, од неколико коментара написаних испод слике на чијој левој половини ја написано име „Александар Вучић“ а на десној половини име „Војислав Шешељ“, један коментар био садржине „Вучићу мртву ти Милицу јебем!“, а који коментар је улуђен са профила названог [REDACTED]. Такође, утврђено је и да се на профилној слици наведеног профила налази неколико особа чија лица се не могу видети јер се на истим налазе костурске главе, као и да се на десној страни профила [REDACTED] налази слика већег броја лица која стоје на трибинама, од којих 5 лица у рукама држе заставу, при чему се ни њихова лица не могу распознати с обзиром да је четворици од њих замагљено лице док пета особа на глави има капуљачу и шал, којим шалом је лице те особе покривено до очију.

Наведену писану документацију и фотокопију снимка екрана, суд је у потпуности прихватио, с обзиром да је састављена од стране овлашћених лица, у прописаној форми и у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, при чему на исту ниједна од странака током поступка није имала примедби.

Увидом у извештај из казнене евиденције за оптуженог [REDACTED] од 08.02.2017. године утврђено је да је оптужени раније осуђиван а како је то ближе наведено у његовим личним подацима у изреци пресуде.

Ценећи, пре свега, одбрану оптуженог [REDACTED] суд је нашао да оптужени не спори да њему припада Facebook профил [REDACTED], те да не спори чињеничне наводе оптужног предлога у делу у ком је наведено да је на Интернет презентацији друштвене мреже „Facebook“ управо са тог његовог профила, на зиду „Facebook“ странице <https://www.facebook.com/kuririnfo/>, као један од коментара „уживо“ постављен коментар садржине „Вучићу мртву ти Милицу јебем!“, те је суд у том делу прихватио одбрану оптуженог с обзиром да је сагласна са доказима изведеним на главном претресу и то како са исказом сведока [REDACTED] тако и са садржином дописа Батаљона војне полиције специјалне намене "Кобре" од 27.12.2016. године и фотокопијом снимка екрана са фејсбук профила [REDACTED]. Међутим, ценећи надаље одбрану оптуженог, суд је нашао да он негира да је извршио кривично дело које му је стављено на терет наводећи да он никоме није желео да прети нити за тако нешто има могућности и да је до постављања коментара са тог његовог профила, садржине „Вучићи мртву ти Милицу јебем!“ дошло сасвим случајно, односно да је он заправо желео да постави коментар садржине „Вучићу мртву ти милицију јебем!“, и то због тога што сматра да је милиција та која председника Владе држи на власти, а према истој он има отпор, с обзиром да је милиција наставила да му прави

проблеме и након што је престао са проблематичним понашањем због кога је 2007. године и осуђен, а које проблеме је наставила да му прави само због чињенице што је он навијач Партизана, при чему су повод за писање предметног коментара били други коментари испод текста који се односио на гласање за Вучића или Шешеља као кандидате за председника Србије, у којим је наведено да из дана у дан сви живе све боље и боље, због којих коментара је осетио револт с обзиром да он и његова породица живе у тешкој ситуацији, те суд у овом делу није прихватио одбрану оптуженог [REDACTED] оценивши овакве наводе његове одбране као неискрене и усмерене искључиво на избегавање кривице. Пре свега, по оцени суда, крајње су неуверљиви и неживотни наводи оптуженог да је, иако је из разлога које је детаљно објаснио, хтео да напише коментар садржине „Вучићу мртву ти милицију јебем!“, ипак дошло до тога да је објавио коментар садржине „Вучићу мртву ти Милицију јебем!“, јер је његов телефон, а не он, помоћу опције аутоматског исправљања евентуалних грешака при куцању, коју опцију је имао јер је Србин и желео је да пише Ћирилицом, уместо речи „милицију“, написао реч „Милицију“, те иако је реч „милицију“ почeo да пише малим словом, иста је исправљена у реч „Милицију“, па је тако исправљен коментар и објавио, те су надаље, за суд посебно нелогични, неуверљиви и крајње неживотни наводи оптуженог да поврх тога објављени коментар уопште није прочитао, и то, ни након што га је написао а пре него што га је поставио, ни након што га је поставио на страници Курира, с обзиром да је одмах по објављивању коментара изашао са фејсбука. С тим у вези, да је износећи своју одбрану ишао искључиво за избегавањем кривице указује и то што је оптужени, иако је током поступка на напред наведени начин прво децидирano наводио, како пред замеником ВЈТ у Београду, тако и на главном претресу, да је његов телефон исправио садржину коментара који је желео да постави па је тако исправљен коментар и објавио, на главном претресу потом, управо у погледу ове битне чињенице, додао чињенице које су у потпуности супротне таквим његовим наводиме, те је тако навео да је помислио чак и да његов телефон није преправио поруку коју је написао, него да је због рата измену „Телеграфа“ и „Курира“, неко други из „Курира“-а, дакле не његов телефон, исправио текст који је написао, те суд налази да је оптужени допуњавајући своју одбрану баш у погледу ове одлучне чињенице, очигледно и сам свестан своје кривице, исту само покушао да умањи, и то по оцени суда на крајње неуверљив начин, говорећи оно за шта је у датом тренутку сматрао да је за њега најповољније. Осим наведеног, на исти такав закључак суда указује и то што је оптужени прво, износећи одбрану пред замеником ВЈТ у Београду, навео да не зна како се зову деца председника Владе, да би потом, износећи одбрану на главном претресу, навео да уопште није знао да председник Владе има децу, те суд налази да је оптужени изменом одбране и у погледу ове битне околности, ишао искључиво за додатним умањењем сопствене кривице, говорећи у датом тренутку оно шта је за то сматраo најадекватнијим. Напослетку, да су наводи одбране оптуженог неискрени указује и то што је с једне стране оптужени истакао да је повод да постави коментар на фејсбук страници Курир-а, тај што је био револтиран због тешке животне ситуације у којој он и његова породица живе и да сматра да је милиција та која председника Владе држи на власти, који наводи су по мишљењу суда крајње неразумљиви, нелогични и нејасни, да би потом с друге стране, објаснио да објављеним коментаром и није желео никакво зло председнику Владе и његовој породици, истичући да на такву његову тврђњу указује управо чињеница да је он члан СНС-а, те је надаље, иако је током поступка био децидиран да није желео да прети председнику Владе нити члановима његове породице, на крају навео да сигурно није малоуман да поново напише тако нешто на интернету и доведе себе у овакву ситуацију, које нејасности и противречности у одбрани оптуженог, по оцени суда, указује управо да је износећи своју одбрану оптужени наводио оно за шта је у датом тренутку сматрао да је за њега најповољније и на тај начин покушао да избегне кривицу, чиме је пред судом одао утисак крајње неискреног држања.

Према томе, имајући у виду да су из напред наведених разлога за суд били неприхватљиви наводи одбране оптуженог да је желео да напише коментар садржине „Вучићи мртву ти милицију јебем!“, при чему суд налази да реченица оваквог контекста и нема никакво логичко значење, а не коментар који је послао и који је објављен „Вучићу мртву ти Милицу јебем!“, те имајући у виду да је током поступка било неспорно да је оптужени коментар упутио управо председнику Владе Републике Србије Александру Вучићу и то испод текста на зиду „Facebook“ странице <https://www.facebook.com/kuririnfo/>, који се односио на гласање за Вучића или Шешеља као кандидате за председника Србије, што је утврђено како из одбране оптуженог тако и из фотокопије снимка екрана са фејсбука профила [REDACTED] те имајући у виду садржину објављеног коментара, односно да исти садржи речи „Вучићу, мртву ти Милицу јебем“, на који начин је јасно доведена у везу функција коју обавља председник Владе са евентуалним нападом на живот и тело његове малолетне ћерке Милице, суд налази да претња садржана у постављеном коментару представља претњу подобну да код лица коме је упућена – председнику Владе РС, створи страх и осећај несигурности, што произлази осим из контекста и садржине цитираних коментара, и из чињенице да су, због озбиљног схватања упућене претње, како од стране припадника обезбеђења председника Владе РС, тако и од стране самог председника Владе РС, одмах по сазнању за предметни коментар, предузете посебне мере опреза и обезбеђења председника Владе и чланова његове породице, а што је утврђено како из дописа Батаљона војне полиције специјалне намене „Кобре“ од 27.12.2016. године, тако и из исказа сведока [REDACTED] руководиоца обезбеђења председника Владе Републике Србије датог на главном претресу, који исказ је суд из наведених разлога у целости прихватио. Наиме, сведок [REDACTED] који је као руководилац обезбеђења председника Владе Републике Србије у Батаљону војне полиције специјалне намене „Кобре“ задужен за планирање, организацију и спровођење техничке заштите председника Владе РС и кординацију свих служби и органа који су укључени у обезбеђење председника Владе РС, у свом исказу је навео да је истог дана, односно 05.12.2016. године, упознат са коментаром који је изашао на друштвеној мрежи са профилним именом [REDACTED] садржине „Вучићу, мртву ти Милицу јебем“, који коментар је, како је сведок навео, врло озбиљно схваћен, како од њега, као руководиоца обезбеђења, и од стране свих служби и органа који учествују у систему обезбеђења председника Владе РС, тако и од стране самог председника Владе, кога је он лично упознао са наведеном претњом, те су, имајући у виду садржину претње и чињеницу да је претња упућена од стране лица које је раније већ осуђивано због кривичног дела са елементима насиља, о којој чињеници су обавештени од стране тужилаштва за ВТК које је идентификовала оптуженог као лице које је поставило предметни коментар, одмах су предузете посебне мере обезбеђења у односу на председника Владе и чланове његове породице, а које су подигнуте на највиши ниво и то тако што је ангажован већи број људи, средстава и опреме, које мере су на снази, како је истакао на главном претресу, од самог момента када су се упознали са претњом до данашњег дана.

Дакле, имајући у виду све напред наведено, и то пре свега контекст и садржину поруке која је од стране оптуженог објављена испод текста који се односио на председника Владе Александра Вучића, и то „Вучићи мртву ти Милицу јебем!“, дакле да се истом директно доводи у питање живот и тело Милице, малолетне ћерке председника Владе, а да су за суд били неприхватљиви наводи оптуженог да није желео да напише „Милицу“, него „милицију“ и да не зна како се зову деца председника Владе, односно да не зна да ли председник Владе има децу, те имајући у виду чињеницу да је наведена порука схваћена врло озбиљно како од стране припадника обезбеђења председника Владе тако и од стране самог председника Владе, услед чега су, одмах по сазнању за наведену поруку, предузете посебне мере обезбеђења у односу на председника Владе и чланове његове породице, њиховим подизањем на највиши ниво и то тако што је ангажован већи број људи, средстава и опреме, суд налази да је током поступка са потребним степеном извесности доказано да

је оптужени [REDACTED] радњама које је предузео, у време, на месту и на начин ближе описан у диспозитиву оптужног акта, угрозио сигурност председника Владе Републике Србије – Александра Вучића, претњама да ће напасти на живот и тело њему близког лица.

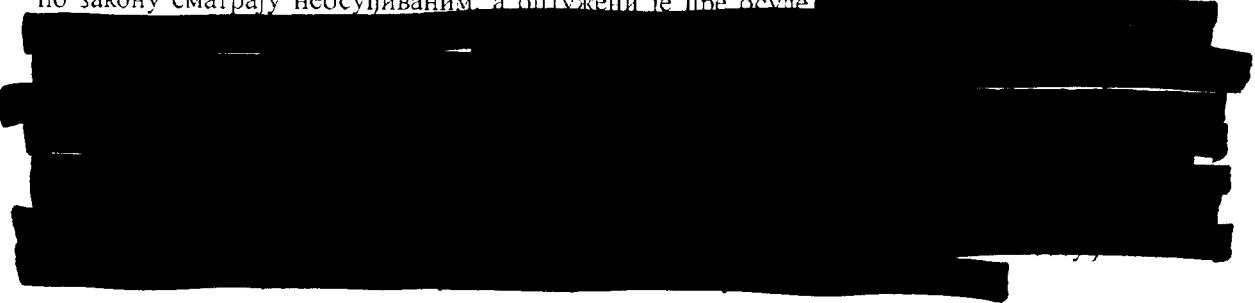
При томе, суд је имао у виду тезу одбране изнету од стране браниоца оптуженог током поступка и у завршној речи да чак и уколико суд не прихвати одбрану оптуженог, сматра да речи објављеног коментара представљају обичну псовку и да се у њима не стичу елементи ни кривичног дела које се оптуженом ставља на терет нити било ког другог кривичног дела, те наводе оптуженог да он није имао намеру да прети било коме, нити да за тако нешто има могућности, међутим такви наводи оптуженог и његовог браниоца су били без утицаја на другачије закључивање суда с обзиром да налази да порука садржине „Вучићи, мртвути Милицу јебем!“ не представља обичну псовку којом би се кршила општеусвојена правила бонтона о културном изражавању, како је то покушао да представи бранилац оптуженог, него управо претњу, јер се наведеним речима ставља у изглед опасност по живот и тело лица близког председнику Владе, односно директно се доводи у питање живот његове малолетне ћерке, а која претећа порука је при томе, по оцени суда, по својој садржини, контексту и непосредности у обраћању, била подобна да код лица коме је упућена изазове осећај угрожености, односно осећај несигурности и страха за живот и телесни интегритет близког лица – његове малолетне ћерке Милице, до чега је, како је то током поступка утврђено и напред образложено, у конкретном случају и довела, због чега су без утицаја на другачије закључивање суда били и наводи оптуженог да он није имао могућности да некоме прети, с обзиром да, по налажењу суда, није неопходно да је оптужени имао намеру или могућности да претњу реализује, него је од значаја искључиво чињеница да ли је лице коме је претња упућена исту озбиљно схватило и да ли је претња код њега изазвала осећај страха, у овом случају за живот и телесни интегритет малолетне ћерке, а која последица радије оптуженог је управо, у конкретном случају, како је то напред наведено, и наступила.

Применом материјалног права на утврђено чињенично стање, суд је нашао да су се у радњама оптуженог [REDACTED] стекли сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ, извршеног у време, на месту и на начин како је то наведено у изреци пресуде, па га је за извршено кривично дело огласио кривим, будући да није било околности које би искључивале његову кривицу. Приликом пресуђења суд је у складу са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу у изреку пресуде унео мање измене у односу на диспозитив оптужног акта, не диражујући тим изменама у идентитет истог, те је у том смислу из чињеничног описа оптужног акта изоставио део у коме је наведено да је оптужени [REDACTED] угрозио сигурност председника Владе и претњом да ће напасти на живот и тело председника Владе, с обзиром да је током поступка, а како је то напред и наведено, утврђено да се претња коју је оптужени упутио односи искључиво на живот и тело лица близког председнику Владе – његове малолетне ћерке Милице, за шта га је овом пресудом и огласио кривим.

Прелазећи на психички однос оптуженог према извршеном кривичном делу, суд је на основу изведених доказа, и радњи које је оптужени предузео, као и околности под којима их је предузео, нашао да је оптужени [REDACTED] био свестан својих радњи и да је хтео њихово извршење, што значи да је поступао са директним умишљајем, као и да је био свестан забрањености дела, те да су његове способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима биле очуване, дакле да је у време извршења кривичног дела био урачунљив.

Прелазећи на одлуку о избору врсте и висине кривичне санкције коју у конкретном

случају треба изрећи оптуженом због извршења предметног кривичног дела, суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ. Олакшавајућих околности на страни оптуженог суд није нашао, док је од отежавајућих околности на његовој страни суд ценио чињеницу да је оптужени раније 2 пута осуђиван. При томе, суд је имао у виду наводе браниоца оптуженог изнете током поступка да је извештај из казнене евиденције за оптуженог противзаконит јер подаци које садржи нису могли бити његов саставни део с обзиром да закон јасно прецизира рокове у којима ови подаци морају бити брисани, међутим, такви наводи браниоца су били без утицаја на закључивање суда да ранију осуђиваност третира као отежавајућу околност на страни оптуженог, с обзиром да подаци о ранијим осудама оптуженог, нису брисани и као такви су били доступни суду у извештају из КЕ за оптуженог, при чему се законска рехабилитација на коју указује бранилац оптуженог, сходно одредби члана 98 КЗ, по протеку законом одређених рокова, даје само лицима која пре осуде, на коју се односи рехабилитација, нису била осуђивана или која се по закону сматрају неосуђиваним, а оптужени је пре осуде.

Имајући у виду све наведене околности, тежину учињеног кривичног дела и психички однос оптуженог према извршеном кривичном делу, суд га је, применом одредби члана 45 КЗ у вези члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју казну му је, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору почев од 06.12.2016. када је лишен слободе па до 21.02.2017. године када је притвор према њему укинут, као и време проведено на извршењу мере забране напуштања стана почев од 21.02.2017. године па до упућивања оптуженог на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, налазећи да је ефективна казна затвора у одмереном трајању неопходна, али и довољна да би се остварила како сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ у смислу утицаја на самог оптуженог да убудуће не врши кривична дела, тако и сврха изрицања кривичних санкција прописана одредбом члана 4 КЗ у смислу сузбијања дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством.

На основу члана 264 став 4 ЗКП, суд је оптуженог [REDACTED] ослободио дужности накнаде трошкова кривичног поступка, јер је, имајући у виду имовно стање оптуженог, нашао да би њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање.

Суд је одбио предлог браниоца оптуженог да се у доказном поступку испита сведок [REDACTED] отац оптуженог, на околност констатног малтретирања и шиканирања оптуженог од стране полиције која га је без разлога раније легитимисала и шиканирала на разне начине, као и предлог да се као доказ прибави дневни лист „Политика“ од 09.12.2016. године, као и запис са ТВ „Пинк“ од 07, 08. и 09.12.2016. године с обзиром да се у дневном листу „Политика“ налази текст са изјавом председника Владе, а да су на записима „ТВ Пинка“ констатно преношene изјаве председника Владе РС Александра Вучића, као сувишан, налазећи да су чињенице које су биле битне за одлучивање у овој кривичноправној ствари у довољној мери расправљене изведеним доказима, те налазећи да су овакви предлози одбране, а имајући у виду и околности на које је предложено испитивање предложеног сведока и околности на које је прибављање дневног листа и

записа предложено, очигледно усмерени на одуговлачење овог кривичног поступка.

Приликом доношења одлуке, суд је ценио и друге изведене доказе и наводе странака, али их посебно не образлаже, налазећи да, с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, изнете разлоге и правно становиште суда, немају карактер одлучујућих околности за евентуално другачије пресуђење.

ЗАПИСНИЧАР
Бојана Пушица

СУДИЈА
Светлана Алексић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
у року до **8 дана** од дана пријема писаног
отправка исте, Апелационом суду у Београду,
а преко овог суда.